

עת"א 31245/10/17 - מוחמד אבו גאליה נגד מדינת ישראל - שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 31245-10-17 אבו גאליה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני עותר	כבוד השופט ארז יקואל
נגד משיב	מוחמד אבו גאליה (אסיר) ע"י ב"כ עוה"ד ע' סופר- בסרגליק
	מדינת ישראל - שרות בתי הסוהר

החלטה

לפניי עתירת העותר, אסיר פלילי, שעניינה החלטת המשיב שלא להתיר לו לצאת לחופשה מיוחדת לשם השתתפות באירועי חתונת אחותו, העתידים להתקיים בין הימים 29.10.17 - 26.10.17.

רקע

1. העותר, תושב שטחי האזור, מרצה עונש מאסר בן חמש שנים ו-7 חודשים, בגין עבירות של שהייה בלתי חוקית, הכשלת שוטר, התפרצות לבית מגורים וגניבות אמל"ח.
2. העותר החל לרצות את מאסרו ביום 9.2.15 וזהו לו מאסרו השלישי.
3. אחותו של העותר עתידה להתחתן ביום 25.10.17 בכפר עיזריה שבגזרת עוטף ירושלים (שטח B).

תמצית טענות הצדדים

4. העותר טוען כי החלטת המשיב שלא להתיר לו לצאת לחופשה מיוחדת איננה סבירה. העותר מדגיש כי לא נרשמו לחובתו בעיות משמעת; כי עבר הליך טיפולי פרטני עם עובדת סוציאלית; כי אין מידע מודיעיני קונקרטי בעניינו; כי גורמי היחידה והמחוז ממליצים על יציאתו לחופשה וכי הוא משמש כנציג האסירים באגף שבו הוא שוהה. העותר מוסיף וטוען, כי על אף היותו תושב האזור, באפשרותו להחתים שלושה ערבים ישראלים אשר יבטיחו את חזרתו למתחם הכלא וכן להפקיד ערובה כספית הולמת. עוד טען העותר, כי בשנת 2011 התיר לו בית המשפט להשתתף באירוע דומה, חרף התנגדות המשיב וקיומו של מידע מודיעיני, בעוד שבמקרה הנדון מדובר בחתונה שתיערך באותו המקום ובחסות אותם הערבים שאושרו על ידי בית המשפט בהחלטה הנ"ל. עוד הוטעם כי יתרת המאסר הנוכחית של העותר דומה לזו שהייתה במועד ההחלטה הנ"ל ומכאן שאין מניעה מלהיעתר לבקשתו.

5. למול העותר, טוען המשיב כי דין העתירה להידחות. המשיב טוען כי נשקף מן העותר סיכון שלא ישוב לבית המאסר. המשיב הפנה להחלטה נוספת בעניינו של העותר, משנת 2016, בגדרה נדחתה בקשה אחרת מטעמו ליציאה לחופשה מיוחדת לצורך השתתפות באירוע דומה. המשיב הוסיף והדגיש, כי החלטת בית המשפט משנת 2011 התבססה על נסיבות חריגות בדמות מחלת אמו של העותר, בעוד שמאז הורשע העותר בעבירות נשק, רכוש, הפרעה לשוטר וכניסה לישראל שלא כדין וכן נשפט ל- 31 חודשי מאסר בגין עבירות אלו. המשיב סבור כי יש לנקוט בגישה שונה כלפי אסירים רצידיביים, משניכר כי אינם נרתעים ממורא החוק. במיוחד כך, שעה שהאירוע עתיד להתקיים באזור שמבחינה בטחונית, ניתן לברוח בו בקלות יתרה. בנסיבות אלו, סבור המשיב כי החלטתו סבירה ואין להתערב בה.

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בעתירה, בטענות הצדדים, במסמכים השונים שהוצגו לעיוני ולאחר שנתתי לבי למכלול נסיבות העניין - שוכנעתי כי יש לקבל את העתירה בחלקה ולהתיר לעותר חופשה מיוחדת בת מספר שעות, לצורך השתתפות באירוע החתונה. זאת, בכפוף להעמדת ערבויות כספיות ואישיות בסכומים משמעותיים, שיפחיתו באופן ניכר את החשש מפני הימלטותו.

7. אין עוררין על כך שקיים טעם מיוחד בבחינת העתירה, בדמות חתונת אחותו של העותר. יש להתחשב, בין היתר, בהתנהגות האסיר בבית הסוהר, במידת מסוכנותו לבטחון הציבור, בחשש מפני הימלטותו, באמון שניתן לרוחש לו ובטיב הבטוחות שביכולתו להעמיד.

8. התרשמתי כי שיקולים אלו אכן נכללו בחשבון על ידי גורמי המשיב. ברם, סבורני כי היה על המשיב לשקול אף את העובדה שאושרה למשיב חופשה מיוחדת בעבר, במצב דברים הדומה למצב הדברים הנוכחי (ר' עת"א 9231-07-11 **אבו גאליה נ' שירות בתי הסוהר** (13.7.11)). כמו כן, היה עליו לשקול אף את העובדה שבקשה דומה נשללה בעבר וכן את ההבדלים שביסוד כל אחת מהחלטות אלו (ר' עת"א 11774-07-16 **אבו גאליה נ' שירות בתי הסוהר** (13.7.16)).

9. עוד נכון היה להתייחס לעובדה שהמשיב לא ניצל את החופשה שקיבל בשנת 2011 למטרת הימלטות. תימוכין בכך מצאתי אף בטענת ב"כ העותר לפיה יתרת המאסר שהייתה לעותר עת יצאה לחופשה בשנת 2011, דומה לזו הקיימת במועד עתירתו זו.

10. מבלי לגרוע מחומרת העבירות שבהן הורשע העותר, או מחומרת העובדה שמדובר בעבריין רצידיביסטי, אינני סבור כי עובדות אלו שוללות, בהכרח, כל אפשרות להוציאו לחופשה מיוחדת. יש לזכור כי העותר נחשב לאסיר חיובי, כי לא נרשמו לחובתו הליכי משמעת, כי לא קיים מידע מודיעיני שלילי בעניינו וכי גורמי המחוז והיחידה ממליצים על הוצאתו לחופשה, לאור התנהגותו ותפקודו בבית המאסר. סבורני, אפוא, כי לא די בהיותו העותר רצידיביסטי, כדי להטות את הכף למול השיקולים שיש לזקוף לזכותו. אשר לחשש מפני הימלטותו, המעוגן בעמדת משטרת ישראל, אציין כי אין המדובר בחשש קונקרטי, כי אם בחשש כללי הנעוץ בעברו של העותר ובמיקום האירוע מושא החופשה המיוחדת. לאור מכלול נתוני החיוביים של העותר, כפי שנמנו לעיל, סבורני כי מתן משקל מכריע לחשש כללי להימלטותו, פוגע בו באופן בלתי מידתי. הבדלים נוספים בין שתי ההחלטות הקודמות שניתנו בעניינו של העותר, נעוצים בכך שכעת אין חמ"ן שלילי קונקרטי בעניינו של העותר ובעיקר, גורמי היחידה אינם מתנגדים ליציאתו כיום, בשונה מהתנגדותם בעבר. בנסיבות אלו, העדפתי לנקוט בגישה

דומה כלפי העותר, כפי שננקטה בעת"א 9231-07-11.

11. לאור מכלול נסיבות העניין, ניתן לצמצם את החשש מפני הימלטות העותר באמצעות קביעת בטחונות משמעותיים בהרבה מאלו שנקבעו בעת"א 9231-07-11. בנוסף, ראיתי לנכון לאפשר לעותר השתתפות באירוע אחד מבין השלושה המבוקשים, הוא אירוע החתונה עצמו.

12. לאור המקובץ, אני מתיר לעותר חופשה מיוחדת ביום 29.10.17, בין השעות 14:00 ל- 22:00, בכפוף לתנאים המצטברים הבאים:

1. הפקדת ערבון, או ערבות בנקאית, בסכום של 100,000 ₪.

2. העותר יהא מפוקח בכל עת על ידי שני מפקחים ישראליים, שכל אחד מהם יחתום על ערבות אישית בסכום של 100,000 ₪, להבטחת עמידתו בתנאי החופשה ובחזרתו ממנה.

3. העותר ייצא מבית המאסר ישירות לאירוע החתונה ויחזור ממנו ישירות לבית המאסר, ללא עצירות ביניים.

לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ח, 26 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.